

שלום תחת ברושי

שלום תחת ברושי
הוא גזר לראשי
ומה עוד תשאלי, נפשי,
מה עוד תשאלי, נפשי?

אשאלה אשאלה נצורה:
קורה, שלחן, מנורה
ומלא כוסי תירושי —
ומה עוד תשאלי, נפשי?

אשאלה אשאלה ארמון
שעל נהר אפרסמון;
ושש וארגמן ללבושי —
ומה עוד תשאלי, נפשי?

אשאלה אשאלה לי רב!
יום כלו ארץ, כלו טוב
ויערב לי כדבשי —
ומה עוד תשאלי, נפשי?

אשאלה בסוד תרשישים,
המפארים, משבחים ומקדישים
לצרוך צקון לתשי —
ומה עוד תשאלי, נפשי?

להנות מזיו כבודה
של נפש אחת, יחידה
והיא אורי ושמשי —
אותה אשאלה לנפשי!

ליל ירח זיו

ליל ירח זיו
מקסם פיו
השקני —
במדבר-הר נתתי שבילי,
עולם מלא בתרמילי
וכל גיד, כל צועני —
רעי ונאמני.

שירי קיץ בפי שרים —
נפשי נפשי בין המצרים,
אי מעדני? !
אשא מרום קול שועתי
דאת מקור דמעתי
— באין כחוט השני —
אשים מעיני.

חסד בדין כלול
נחפו ובא אלול
אל גני,
ומבעד לסבך עפאים
דמות ליל שחור עפעפים
לסי תמו הרצני
אל ארני.

ובירה האיתנים
כלות וחתנים
בספוט הריחני,
ובספת בשם ענגה
יושבת דומם התוגה
ואני ואני
ואני.

לא אהי שכן רע, עולם נאדרי!
לא אלחם בלחמך בועף ובחרי;
ולמסבים אתי לא אמסך יין מרי
או לצנת ערבי זמיראש בקרי.
לא אפר אשים תחת פארי
ואף לא קוצים לבין פרחי ורי.
נצנים רפים לקט גירי
וענג הקול ימן כנורי.
ואם יצהרי לצרה צרי
ולמרנפש מרפא מר-דרורי —
הנה מה-יטוב! — הלא זה שכרי!

פגיה

משלום זנחה נפשי בליל של אפל, ליל של קר,
וורם גל תיים אלי נשאף — ונעבר.
ללכת על צרי
דברת אל לבי ושפתיה זבו מר.
ואני לדרפי אל-דלי יחדי,
לרחוק, לרחוק.
פי אמרתי לי: אולי בלב-חשפי גנוו אור.

מתוך ספר שיריו: "מעט צרי".